

- Ioana Loredana MIHALCA (Filosofie, teologie, psihologie, pedagogie):
Stabilitatea judecăților metacognitive

Stagiu de mobilitate: RWTH Aachen University, Institute for Education, Aachen, Germany (perioada: 2 aprilie - 2 mai 2015)

Obiective propuse:

1. Planificarea și realizarea unui studiu longitudinal în scopul investigării măsurii în care acurătatea judecăților metacognitive (de ex., judecări privind încrederea în răspunsul dat, engl., confidence judgments) este stabilă în timp, precum și a măsurii în care relația dintre judecățile metacognitive (de ex., judecări privind încrederea în răspunsul dat), autoeficacitatea academică și cea specifică unui domeniu (sentimentul autoeficacității în domeniul matematicii), a neîncrederii în sine (engl., self-doubt), precum și a performanței obținute în rezolvarea unor sarcini de matematică se schimbă în timp.

Pentru atingerea acestui obiectiv s-au aplicat aceleași teste/chestionare care au fost utilizate în primul studiu condus în luna iulie 2014 pe un număr de 113 studenți germani. Acest studiu a fost realizat la aproximativ 9 luni diferență față de primul (luna aprilie 2015 fost aleasă din rațiuni practice: stagiul meu s-a realizat în această perioadă, apoi fiind ultimul semestru din anul academic 2015 este foarte dificil să ai participanți la experimente în lunile iulie și august datorită perioadei de examene care există la Universitatea din Aachen). Dintre cei 113 studenți care au participat inițial la studiul din luna iulie 2014, doar 64 au putut fi reperați pentru cel de-al doilea studiu.

În scopul realizării studiului longitudinal au fost desfășurate următoarele **activități**:

- 1.1. Revizuirea literaturii de specialitate în domeniul stabilității judecăților metacognitive în scopul elaborării ipotezelor de cercetare și a rafinării metodelor și instrumentelor de evaluare.

Întrebarea principală adresată în cercetarea noastră a fost “ce anume determină stabilitatea sau instabilitatea acurătății judecăților metacognitive?”. Conform lui Koriat (2007), indivizii judecă sarcinile pe care trebuie să le rezolve pe baza teoriilor și a convingerilor pe care le posedă, de exemplu pe baza convingerilor privind propriile abilități/aptitudini sau a propriei capacități de a-și mobiliza resursele cognitive și motivationale pentru realizarea sarcinilor (**autoeficacitate** – vezi Bandura, 1998). Studiile au arătat că autoeficacitatea este moderat stabilă în timp (se menține pentru o perioadă de o săptămână) și este un factor predictiv al performanței obținute (Lane & Lane, 2001). Ca urmare, este posibil ca stabilitatea în ceea ce privește autoeficacitatea studenților să fie determinată de judecățile metacognitive pe care le fac. În mod similar, întrucât acurătatea absolută a judecăților metacognitive depinde de magnitudinea judecăților și a performanței (Nelson, 1984) este posibil ca acest tip de acurătate să fie stabil în timp.

Pe baza putinelor studii existente in literatura de specialitate pe aceasta tema, urmatoarele ipoteze au fost formulate: (1) acuratetea absoluta a judecatilor metacognitive este stabila in timp, dar acuratetea relativa nu; (2) acuratetea judecatilor metacognitive este factor predictiv pentru performanta obtinuta in rezolvarea problemelor de matematica si (3) neincrederea in sine coreleaza negativ atat cu acuratetea judecatilor metacognitive, cat si cu autoeficacitatea.

1.2. Rafinarea metodelor si instrumentelor de evaluare a judecatilor metacognitive (judecati privind increderea in raspunsul dat), a autoeficacitatii academice si celei matematice, precum si a neincrederii in sine.

- **judecatile privind increderea in raspunsul dat** (engl., confidence judgments) au fost evaluate dupa fiecare problema de matematica rezolvata (in total 8 probleme de matematica) cu o scala analoga numerica (de 0% increzator la 100% increzator), utilizand urmatoarea intrebare: „Cat de increzator sunteti ca ati rezolvat problema anterioara corect?”
- **autoeficacitatea generala (eficacitatea academica)** a fost masurata cu ajutorul a 5 itemi pe o scala Likert cu 7 trepte (de ex., „Aptitudinile mele academice sunt”: 1 - bine dezvoltate, 7- slab dezvoltate; „A invata lucruri noi, mi se pare”: 1 - dificil, 7- usor)
- **autoeficacitatea pentru matematica** a masurat abilitatile studentilor in realizarea unor sarcini matematice cu ajutorul a 5 itemi pe o scala Likert cu 7 trepte (de ex., „Aptitudinile mele matematice sunt”: 1 - bine dezvoltate, 7- slab dezvoltate; „A invata lucruri noi la matematica, mi se pare”: 1 - dificil, 7- usor)
- **neincrederea in sine** (engl., self-doubt) a fost evaluata cu ajutorul a 8 itemi (de ex., „Ma simt nesigur/a pe abilitatile mele de cele mai multe ori”; „Cand incep o activitate, sunt increzator/oare ca o voi duce la capat.”)

1.3. Recrutarea participantilor si colectarea datelor (doar 64 studenti din cei 113 initiali au participat in cel de-al doilea studiu)

2. Analiza statistica (analiza descriptiva si inferentiala) a datelor colectate (activitate in progres).

Inainte de analiza propriu-zisa a datelor, s-a recurs la introducerea lor in SPSS si la potrivirea acestora cu datele colectate in primul studiu (este important ca datele colectate in cele doua studii sa fie „compatibile” pentru a permite studierea longitudinala corecta a variabilelor implicate). Apoi a fost necesara gasirea unor metode de estimare a datelor lipsa, avand in vedere numarul participantilor pierduti.

3. Inceperea redactarii unui articol cu tema “Stabilitatea judecatilor metacognitive”.

4. Prezentarea rezultatelor parțiale obtinute in fata cercetatorilor din cadrul Institute for Education, RWTH Aachen University, Germany (data prezentarii: 29 Aprilie 2015).